# ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ αριθ. 2/91 ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

## σχετικά με πρόταση απόφασης του Συμβουλίου (ΕΟΚ) που αφορά την επιστροφή στην Πορτογαλία των εσόδων που προέρχονται από εξισωτικά ποσά «προσχώρησης» τα οποία εφαρμόζονται στις παραδόσεις μαλακού σίτου προελεύσεως άλλων κρατών μελών

(91/C 113/02)

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 209,

την πράξη προσχώρησης της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 372,

την απόφαση αριθ. 88/376/ΕΟΚ/ΕΥΡΑΤΟΜ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 σχετικά με το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, και ιδίως το άρθρο 2,

την πρόταση της Επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 1990 [1],

την αίτηση γνωμοδότησης του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1990,

ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

### Εισήγηση

1. Σύμφωνα με το άρθρο 372 εδάφια 1 και 2 της πράξης προσχώρησης, τα έσοδα που προέρχονται από ποσά τα οποία βεβαιώνονται κατά την εισαγωγή γεωργικών προϊόντων στην Πορτογαλία [2] αποτελούν ιδίους πόρους από την 1η Ιανουαρίου 1991 και μετά για τα προϊόντα που υπόκεινται σε σταδιακή μεταβατική περίοδο [3]. Τα ποσά αυτά περιλαμβάνουν όχι μόνο τις γεωργικές εισφορές, αλλά επίσης και «εξισωτικά ποσά προσχώρησης» (ΕΠΠ).

2. Με το άρθρο 372 εδάφιο 3 της πράξης προσχώρησης επιτρέπεται, βάσει αποφάσεως του Συμβουλίου, η επιστροφή στην Πορτογαλία των εσόδων που προέρχονται από ΕΠΠ τα οποία εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιτηρών προελεύσεως των κρατών μελών.

3. Το μέτρο που προτείνει η Επιτροπή αποβλέπει στην εφαρμογή της επιστροφής αυτής για το μαλακό σίτο μέχρι ενός ανωτάτου ορίου 400 000 τόνων.

4. Η τεχνική του προϋπολογισμού που ακολουθεί η Επιτροπή συνίσταται σε άμεση έκπτωση των εν λόγω ΕΠΠ από το ποσό των ιδίων πόρων που πρέπει να εγγραφεί σε πίστωση του λογαριασμού [4] της Επιτροπής.

### Παρατηρήσεις όσον αφορά τον καταλογισμό στο προϋπολογισμό

5. Η άμεση έκπτωση δεν συμβιβάζεται με τις διατάξεις του άρθρου 372 εδάφιο 3 της πράξης προσχώρησης που χρησιμοποιεί τον όρο «επιστροφή». Η έκφραση αυτή προϋποθέτει ότι τα ΕΠΠ πρέπει να τεθούν στη διάθεση της Κοινότητας προτού μπορέσουν να «επιστραφούν». Εντούτοις, αυτό δε σημαίνει ότι η επιστροφή αυτή δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονη. Ο τρόπος καταλογισμού, βασιζόμενος σε μια διάκριση μεταξύ των μικτών εσόδων αφενός και αφετέρου των ποσών που πρέπει να επιστραφούν, πρέπει να εξασφαλίζει τη διαφάνεια του προϋπολογισμού διευκολύνοντας συγχρόνως τον έλεγχο των αντιστοίχων ποσοτήτων και των οφειλομένων ποσών.

6. Η άμεση έκπτωση παρουσιάζει αναμφίβολα αυτόν τον ταυτόχρονο χαρακτήρα, αλλά δεν κάνει διάκριση μεταξύ των δύο πράξεων και επομένως δεν εξασφαλίζει επαρκή διαφάνεια.

7. Ο χωριστός καταλογισμός θα έπρεπε να προβλέπεται, είτε σε κονδύλιο δαπανών, είτε σε κονδύλιο εσόδων με ανάλογη αντιμετώπιση όπως εκείνη των εξόδων είσπραξης των παραδοσιακών ιδίων πόρων.

8. Το Συνέδριο, μολονότι με το σταθερό μέλημά του για την τήρηση της αρχής της καθολικότητας του προϋπολογισμού προτιμά την εγγραφή της επιστροφής αυτής ως δαπάνης (εξάλλου ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει ένα κονδύλιο «επιστροφές στην Πορτογαλία» όσον αφορά τα έσοδα ΦΠΑ), δεν θα θεωρούσε ασυμβίβαστη με αυτή την αρχή της καθολικότητας την εγγραφή σε κονδύλιο αρνητικών εσόδων. Σε αντίθεση με την έκπτωση για έξοδα είσπραξης [5], της οποίας τον καταλογισμό έχει επικρίνει το Συνέδριο στην ετήσια έκθεσή του για το οικονομικό έτος 1989 (σημείο 1.5), δεν πρόκειται στην περίπτωση αυτή για μια πράξη η οποία αναλύεται πραγματικά ως επιστροφή εξόδων, αλλά για έναν ίδιο πόρο από τον οποίον παραιτείται η Κοινότητα.

---

(1) ΕΓΓΡ. COM(90) 599 ΤΕΛΙΚΟ.

(2) στα πλαίσια των άρθρων 233 μέχρι 345, των άρθρων 210, παράγραφος 3 και 213 της πράξης προσχώρησης της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

(3) στα πλαίσια των άρθρων 309 μέχρι 341 της πράξης προσχώρησης της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

(4) που αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1552/89 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1989 (ΕΕ αριθ. L 155 της 7. 6. 1989).

(5) σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1552/89 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1989 (ΕΕ αριθ. L 155 της 7. 6. 1989).

9. Κατά συνέπεια, το Συνέδριο συνιστά τον καταλογισμό της επιστροφής στον προϋπολογισμό ως έσοδα, με την προϋπόθεση ότι ο καταλογισμός αυτός πραγματοποιείται σε χωριστό κονδύλιο του προϋπολογισμού.

**Παρατηρήσεις όσον αφορά το ανώτατο όριο εισαγωγών και τον έλεγχο**

10. Το Συνέδριο προτείνει να διευκρινιστεί στο κείμενο του άρθρου 1 της απόφασης ότι πρόκειται για 400 000 τόνους και να χρησιμοποιηθεί ο όρος «εισαγωγή» αντί του όρου «παράδοση». Ενώ το δημοσιονομικό δελτίο αναφέρει το ανώτατο όριο των 400 000 τόνων ετησίως, το κείμενο του άρθρου 1, αναφερόμενο στην περίοδο «από την 1η Ιανουαρίου 1991 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992», είναι διφορούμενο όσον αφορά τη χρονική έκταση του ανώτατου ορίου. Εξάλλου, τόσο το κείμενο του άρθρου 372 όσο και η τελωνειακή ορολογία συνηγορούν υπέρ της χρήσης της λέξης «εισαγωγή» αντί της λέξης «παράδοση».

11. Ο έλεγχος που αναφέρεται στο άρθρο 3 της πρότασης απόφασης αφορά μόνο την τήρηση του ορίου των 400 000 τόνων. Ο έλεγχος θα έπρεπε να προβλέπεται επίσης όσον αφορά τον καθορισμό του πραγματικού ποσού των επιστροφών.

Η παρούσα γνωμοδότηση εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά τη συνεδρίασή του της 21ης Φεβρουαρίου 1991.

*Για το Ελεγκτικό Συνέδριο*
Aldo ANGIOI
*Πρόεδρος*